

113. Hvor Bølgen larmer højt fra Sø.

(Sang for Danske.)

C. E. F. Weyse.

Moderato.

1. Hvor Bøl-gen larmer højt fra Sø om Danmarks gam-le Ri - ge, hvor
 Bøl-gen kranser Land og Ø som Us-kyld Slettens Pi - ge, der er min
 elsk-te Fø - de - stavn, der jubler jeg mit Danmarks Navn; thi
 der er godt at væ - re; thi der er godt at væ - re.

mf
f

2. I Danmark knejser intet Fjæld,
 ej gemme stolte Bjerge
 det røde Guld til Ladheds Træl,
 ej Jærn til vældigt Væрге;
 men Guldet rigt paa Marken gror,
 og Jærnets Kraft i Armen bor,
 uvæbnet har den Væрге.

3. O, straal for Øjet uforsagt,
 du Præg af Nordens Stempel!
 Et Ord, et Haandslag være Pagt,
 og Barmen Troskabs Tempel!
 Ja, Troskabi du est Danmarks Værn,
 du est et Skjold af hærdet Jærn,
 du est vort Dannevirke.

4. O, Dannebrog, vort Himmelflag!
 tilaand os Mod og Styrke!
 Vift højt mod Sky i blodigt Slag,
 spred Lys i Kampens Mørke!
 Fra oven har en Stemme talt,
 du ned til os fra Himlen faldt
 og skal til Himlen hæves!

5. Og ret som i dit Purpurflag
 det hvide Kors staar tegnet
 at tyde kristent Sindelag,
 af Kærlighed omhegnet,
 saa styrke Retsind Krigens Aand
 og knytte Fredens Broderbaand
 og skærme Land og Konge!

C. Wilster.